

ikke, at det vil medføre saa store Ulemper, som af den ærede Ordfører er antydet, at der nemlig skulde melde sig Interessenter til en Creditforening over hele Landet, saaledes, som jeg veed var Tilfældet, da man forrige Gang arbejdede i denne Retning. Dengang meldte der sig rigtignok Interessenter baade fra Benschysse og fra Bornholm, saavel som fra hvad der ligger imellem; men dengang var der ogsaa kun Tale, saavidt jeg erindrer, om een eneste Creditforening, hvorimod her nu er stillet flere i Udsigt. Derfor imidlertid det høie Ministerium troer, at det efter den Maade hvorpaa jeg har udtrykt mig i mit subsidiaire Forslag, anseer sig bemyndiget til at indbringe en Creditforening for hele Jylland eller for Skjælland og Fyen de omhandlede Begunstigelser, saa er jeg ogsaa for mit Bedkommende dermed tilfreds og skal ikke yderligere holde paa hvad jeg principalt har foreslaaet. Hvad det Forslag angaar, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 5te District (Witth), at $\frac{2}{3}$ skulde forandres til $\frac{1}{3}$, da har han bedet mig at anbefale det til den ærede Forsamling, fordi han selv er fraværende, og jeg vilde gjerne gjøre det, da jeg er entig med ham i, at det var saare ønskeligt, at denne Forandring fandt Sted. Creditforeningerne bør nemlig have 2 Hovedpunkter for sig, først deres egen Credit, men dernæst ogsaa Laantagernes Løb. Hvad nu det første Punkt angaar, da mener jeg, at Crediten er betrykket nok, naar de have samme Sikkerhed, som der er bestemt i Loven for de Umyndiges Midler, i Forbindelse med den solidariske Ansvarlighed, der ogsaa absolut vil medføre en meget solidere Taxation, idet mange Fleres Dine ville vaage over, at denne bliver saaledes, som den bør være. Det andet Punkt: Laantagerens Løb, bør man imidlertid heller ikke tabe af Sigte, og det er ham meget ofte om at gjøre at faae saameget at laane som det tilbudne Pant kan afgive Sikkerhed for. Nu er vel Forskjellen ikke saa stor paa $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$, imidlertid gjør det dog paa 9000 det tiende, og det er hyppigt dette tiende Tusinde, som han har nødtig for at høste Frugten af hvad han tidligere har anbragt i sin Eiendom, og for yderligere at arbejde til dennes forhøiede

Værdi; men efter det Udfald som Afstemningen fik over § 3, og som vel nærmest kan tilskrives Ministeriets Erklæring, der hovedsagelig støttede sig til at Maximum for Ulaanet er foreslaaet til $\frac{2}{3}$ af Taxationssummen, saa, da jeg finder, at denne Paragraph er saa vigtig for Creditforeningernes begyndende Virksomhed og fremtidige Bestaaen, at jeg vilde ansee det for meget skadeligt om den skulde gaae ud, mener jeg at man ikke vilde tale i Creditforeningernes Interesse, hvis man vilde søge at fremme det Forslag, som her er gjort, at faae $\frac{2}{3}$ forandret til $\frac{1}{3}$, og jeg troer vistnok ogsaa, at hvis den ærede Forslagsstiller havde været her, vilde han have billiget denne Anstuelse. Da han imidlertid ikke er tilstede, saa maa jeg overlade til den ærede Forsamling at afgjøre dette Spørgsmaal.

Wiffens: Jeg skulde henstille til det ærede Udvalg om ikke § 4 Lit. d kunde modtage en noget bedre Redaction inden 3de Behandling; der staaer deri: „at alle de i en saadan Forening indtraadte Interessenter skulde være solidarisk ansvarlige for de af Foreningen udfærdte Gjældsforfrivninger i samme Omfang, som de ere interesserede i Foreningen“. Nu vil det, at man er ansvarlig i et vist Omfang og navnlig i samme Omfang, som man er interesseret i Foreningen, jo sige, at man skal f. Ex. tilsvare $\frac{1}{100}$ af den eventuelle Underballance, naar der er 100 Interessenter, der ere interesserede lige stærkt deri, hvorimod Udtrykket „solidarisk ansvarlige“, vel vil sige, at man kan holde sig til en Enkelt af de 100, som naturligtvis har Regres mod de andre 99. Jeg seer altsaa ikke rettere, end at det Udtryk „solidarisk“ maatte gaae paa Forholdet til Creditor; og at det Udtryk „i samme Omfang“ maa gaae paa det indbyrdes Forhold mellem Interessenterne paa det Efterkrav, som maa finde Sted mellem Interessenterne indbyrdes; men hvis denne Fortolkning er rigtig, saa maa man jo aldeles kunne undvære den sidste Deel af Bestemmelsen, som jo, formener jeg, er en Selvsølge efter almindelige Lovgivningsprinciper, eller i alt Fald maatte det vel hedde, at Interessenterne skulde være solidarisk ansvarlige imod Regres til hverandre i samme Omfang. Jeg veed ikke, om det er rigtigt?